Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب ځانګړنې:

کتاب نوم : یوه څولۍ د ګلابونو

راټولونکی : الفت جانان

ډیزاین : الفت جانان

بیاکتنه : شرافت نیازی

کمپوز: الفت جانان

پښتۍ ډیزاین: سیلاب نیازی

کال: ۱۴۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپل ګران پلار جان او خوږې مور جانې ته

چې زما په خوښۍ کې خپله خوښيویني

په مینه ډالۍ کوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځولۍ د ګلابونو باند څو خبرې

اوس زمونږ د هیواد د ادبیاتو په نړۍ کې د ادب ځواني غوټې غوړېږي او د شعر چینې خوټېږي، چې دا کار زموږ له هیلو ډکو زړونو ته خوښي وربښي، د (یوه ځولۍ د ګلابونو) په نوم د شعرونو دغه جونګ چې ستاسو په لاس کې دی. د تنکیو سرو غونچو د خندا یوه ځپه ده، چې په غوړېدو به یې زمونږ امیدونه تازه اوتنده به مو پرې ماته شي.

د نوي او زاړه ادب ترمنځه د نږدیوالي غټه وسیله او رابطه هم دا ده چې د ځوانو شاعرانو تازه اشعار د چاپ ډګر ته راووځي، په دې لړ کې غواړو چې د الفت (جانان) له خوا راټوله شوي شعرونه د قدر وړ بولم.

په دغه مجموعه کې تر ډېره هڅه شوې ده، چې د هغو کسانو شعرونه راټول شوي چې تر اوسه پورې زمونږ په مطبوعاتو کې چاپ او نشر یې لږ چانس موندلی دی.

د دې لپاره چې زمونږ ځوان شاعران او ادیبان د بیګانه پدیدو ښکار نه شي او د هغوی له پیروۍ څخه ځان وژغوري نو باید د سبا په هیله د خپل شعر په بڼ کې دې بې مېوې نیالګي کېنوي او باید د هغه چا په شان هم نه شي چې د اوبو په ډکه ویاله کې د تېرېدلو لپاره یوازې څو لوټې وغورځوي او یو ځلې پرې تېر شي خو د دویم ځل لپاره نه د ده په درد وخوري او نه هم د نورو لارویانو!

په هر حال مهمه خبره دا ده چې د الفت (جانان) دغه کار د ستاینې وړ بولم او د نېکو هڅو پلوي یې کوم.

په درنښت

شرافت نیازی

۱۴۰۲/۳/۲۰

لغمان، افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جانان څو کرښې

(یوه ځولۍ د ګلابونو) د جانان د شعرونو هغه ټولګه ده چې د شعر له ګلبڼ څخه یې د بیلابیلو شاعرانو غزلونه راټول کړي دي دغه شعرونه چې تاسي یې په دې ټولګه کې لولئ ښایسته په زړه پوري او نوي دي ټاکنه یې غوره ده په لوستلو به یې پښیمان نشی.

هغه څه چې زه یې باید ووایم.

جانان که له عمره کوچنی دی خو زه په کې داسي لوی خویونه او ستر صفتونه وینم چې په ډېرو لویانو کې نشته د اوچت فکر خاوند دی د فکر زاویه یې لکه سمندر ډېره پراخه ده

ما چې د ده دغه راټولونه ولیدله په دې پوه شوم چې د ده راټلونکی بریالی دی د جانان جرات ته مې هیله پیدا شوه چې په دې سختو شرایطو کې او په دومره کم عمر دغه راټولونه کمپوز دیزاین په خپله کول یو ډول بیل لیاقت دی جانان به د علم په ګلبڼ کې لا نور هم لکه ګلاب وغوړیږي او خوشبوي به یې تر نورو وګړو ورسیږي.

د ژوند په ټولو چارو کې د الله (ج) له درباره څخه ورته د اوږد عمر او د لا ډېرو بریاووغوښتونکی یم.

په درنښت

سیلاب نیازی

۱۴۰۲/۴/۱

لغمان،افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

غزل په پښتو ادب کې یو خورا او په زړه پورې ادبي ژانر دی د کمیت په لحاظ کوچنی وي خو ارزښت او اهمیت په کې زیات وي غزل د پیغام رسونې لپاره تر ټولو ښه ژانر دی.

غزل په اوس وخت کې زیاد شمېر مینوال لري لامل یې هم شاید د دغه ژانر په زړه پورې والی وي.

له ډېر وخت راهیسې مې په ډېر ذوق سره د بیلابیلو شاعرانو شعرونه لوستل همدې زوق او مینې دې ته اړ کړم ترڅو د خپلې ادبي تندې د لا خړوبولو په خاطر چې له دغه فورم سره مې لرله د خپل هېواد د ځوانو شاعرانو بیلابیل په زړه پوري غزلونه مې انتخاب او راټول کړل او یو کتاب ګوټی مې ترې جوړ کړه تر څو د غزل د مینوالو مخ ته هم یو څه کېدم چې له لوستلو یې برخمن شي.

هېره دې نه وي دا زما د هیلو څخه یوه هیله هم وه چې زه دې دومره شم چې په کم عمر داسې څه راټول کړم او د کتاب بڼه ولري دا دی خدای(ج) زما دغه ارمان هم تر سره کړ.

ځانګړې مننه له خپل ګران پلارجان او خوږې مورجانې دوې ته به دا کمه وي زه که هر څومره توري او ادبیات راټول کړم له دوې پرې مننه وکړم او حق یې ادا شي همدغو راته د ژوند کولو طریقه زده کړه د لومړي ځل لپاره یې قلم او کتاب لاس کې راکړه او خپلو زده کړو ته یې وهڅولم د ژوند په ټولو چارو کې راسره اوږه پر اوږه تللي او هیڅ یوې ستونزې ته یې یوازې نه یم پریخی نړۍ نړۍ مننه ترې کوم.

ځانګړې مننه له شرافت نیازي څخه چې د دغه کتاب بیا کتنه یې راته په ډېرې مینې وکړه

د دې کتاب د پوښتۍ له جوړونکي خپل ګران ملګري وررور سیلاب نیازي څخه چې په مرستو او مشورو یې دغه کتاب (یوه ځولۍ د ګلابونو) تر تاسو در رسیږي ترې یوه نړۍ مننه کوم.

نور مو تر منځ نه خنډ کیږم دا تاسي او دا هم (یوه ځولۍ د ګلابونو)

الفت جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رو رو مې وچودېده زړه لکه غنم درپسې
ببېرته راستون شه ليونيه کنه مرم درپسې

چې به خفه شومه او لږ به رايادِه شولې
څه ليونتوب و تر کابله به راتلم درپسې

خواږه غږونه خو د اوس هم په واټساپ کې ساتم
بار بار يې اورمه بار بار ځان ځوروم درپسې

باور دې وشه چې د کله په کوڅه تېرېږم
دشپې ناروغه شمه وينې تويوم درپسې

چې ځې خو ځه کنه فطرته راته ولې ګورې
نه درته غږ کوم او نه اوبه شيندم درپسې

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د دوو سترګو په تاوان به درته وغږېږم
تصویر مې څه کوې په ځان به درته وغږېږم

څنګه یې چېرته یې لالیه زندګي څنګه ده
پوښتنې مه کوه چې وران به درته وغږېږم

ناست انانسره زما شعر واوره لامل څه کوې
سلګۍ سلګۍ ارمان به درته وغږېږم

ته صبر زه له مستو بڼګو بېرته زر راځمه
په فرایضو او ایمان به درته وغږېږم

زما قمره له ما لرې یې که وخت راغی نو
په موسیقۍ او یا قربان به درته وغږېږم

شاهد قمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرې تــړل شــوی وم اوجود کې به مې اور پېدا شو
ما چې به زور کړ په زنځیر کې به هم زور پېدا شو

چـــې وو تــقــوا کــې یــې لـقــب د فـریـښتې ګټلی
یاره د داسـې سړي جیب کــې دې انـځـور پېدا شو

ستـا پـه یـوه نـظـر لـیـدو دومـره خوشحال شومه
ته وا د دولـسو بې وروره خویـنـدو ورور پېدا شو

یـــاره را دیــخــوا هـغـې ورځې نه چې ته پېدا شوې
د محبت مرض وبـا شــو کــور پـــه کـــور پـېـدا شو

بــخـتـیـاره غم هم د ګـیـاه غـونــدې خـاصـیت لرلو
مـا چــې د زړه لــه څـمــکــې وریبه بیا نور پېدا شو

<u>بختیار نیازی</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بـــد یـــې مـــــه ګـــڼه ولا د زړه لـه درده راغلــــه
زمـــا پـــه خــولــه درتــه ښېرا د زړه له درده راغله

بــلا دې واخـلـمــــه حــېــرانـــــه راتــه ولــې ګورې
په ماتو شونډو مې مـــسکاه د زړه له درده راغله

زما غزل کې د هــنـــــر رنــګـــونــه مــه لــټــوئ
یوه څپه وه چې پــه مـــا د زړه لـــــه درده راغـــلــــه

زه خو یوازې یـــم د چـا پـــه زنـګـانه یې توی کړم
په سپین رخسار مې اوښکه بیا د زړه له درده راغله

کـــریـــمــــه ژر بـــه مــــې خـــنـــدا باندې را وژباړله
چـــې پـــه مـــحـــفـــل کې به ژړا د زړه له درده راغله

کریم سلطاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې خپـل ځان وګوري او بیا د عشق غمونه سړی
ژونــدی وي پاتې بس د خدای(ج) په قدرتونو سړی

هرڅوک هر وخت کې بدلیدلی شي احتیاط په کار دی
پــه ځــان پسې باید چې روان نه کړي پلونه سړی

مـیـنـــه بـس دا ده مـعشوقې ته چې ګلاب ورکوي
پـه ځـمــکــه ولـګـوي دواړه ځـنـګـنــونه سړی

غـــمـیزه دا ده درک کـوي غلطفهمي شــوې وه
خـــو نـــاســت وي بـیـا هم منتظر وي کلونه سړی

ســتـــا غزل څه دی خو یا سترګې دي یا زلفې زما
هـمـیـمــه داسـې باید نه وي بــې مضمونه سړی

حافظ همیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حــق مــې اده کــــه او بيــــا وګــډېږه
مـــچـــــه راکــــه او بــيــــا وګــــډېــږه
د ژونـــــد تــــر ټــولو زبردسته صحنه
جــانـــان پـــه خولا که او بيا وګډېږه
شپه نيمايي ده هله زړه مې تنګ شو
کـــوټـــه رڼــــا کــــــه او بيا وګډېږه
ګيلاس په خــپـــلو لاسو ډک که راته
ما په هوا کـــــــه او بيا وګــډېـــــــږه
ډمې اول دې د زړه حــــال ووايــــــه
ټـــــــول په ژړا کـــــه او بيا وګډېږه
که ورکتی نــشـــې شــرميږې ترېنه
يــرغــــل ته شـــــاه که او بيا وکډېږه

يرغل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند د لالي تازه پوستې کړی انځور
جنګ د جــانــان ناځواب کړی مسج

ژوند د زلــمــي په خپله خوښه واده
جنګ په مـيـينه جلکۍ بنه راوستل

ژوند د لالي پــــــه غاړه لاس اچول
جنګ د جانان مړي ته سر شوکول

قدرت الله درمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د ژونــد شیبــو ته په سلګو پاتې یم
ویښه په نیــمـو نیـــمو شپو پاتې یم
اوس دې په ډک محفل کې نه ستایمه
اوس له ســنـــدرو لـــه ټپـو پاتې یم
مودې شوې لرې له هـمـــزولو یمه
مودې شوې بیله له غونچو پاتې یم
لکه دېوال کې ځــړېـدلی انـځــور
دغسې چپ لــکــه تــابـلـو پاتې یم
ستا د راتلو وعدې کــاذبــې شولې
زه انـتـظـاره له کـلــو پـاتـــې یم

ملالۍ کلیواله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــاتـــه دې هـغـه کـور مبارک وي څو څو وارې
مـــاتـــه مــې مـعـلومــې دي د ژوند لپاره لارې
زه درپـســـــې خـپـلـه څـــوانـــي نـــه بــربادوم
زه مخ ته دې ښه شه يارو ولــرې ښـې چــارې
زغم نه خبره وتې ياراني زړه دې راخوړين که
خيــر دی نــور ودرېـــږه د ختــو تيــږو بارې
تل خـو به دې دا ښايسته سمبال درسره نه وي
خدای(ج)به دې په مخ زخې پيدا کړي ګنهګارې
ښـــه نــو چـــې د بــيـا لـيـدلو هيله دې هم نشته
ولـــې تـــه قــمـــره د لاســـونـــو ګوتې شمارې

شاهد قمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هغه کافره اوس غرور په خـــــپل جمال کوي
نه يې خبر راځي نه زنګ او نه مسکال کوي

لکه ګـلاب بانــدې پرېوتی شبنم دغسې دی
د هغې مخ باندې څـوانــکې څـه کمال کوي

هم له سيالۍ پاتې هم مينـه مې له لاسه اوځي
غربـت پـه موږ بـاندې کانـې لکـه دجال کـوي

په تګ دې ستا ليونی شو درپسې سم ليـونی
پـه نـه خـبره له هر چـا سـره جنـجال کوي

ولې يې بيا هم په خپل زوی زما نامه کېښوده
فطرتـه ولـې نــاروا زمـا پـه حال کـوي

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـــرې پـوهــه نـــه شـــم چـی ټپه که کلبمه ولیکم
خـــو یـــوه زړه تـــه ښـــه درنه شان صدمه ولیکم

په تا وبریـږم چـې پـنـــځ ډزې بـه دې وخوري رانه
زه په مـنــګــي خو به دې سل ځـله نـــامـــه ولیکم

سیتار به غوږ شي له مطرب به ټول راګونه هیر شي
کـــه ورتـــه زه د شـنـو بـــنــګړیـو مې نغمه ولیکم

زه دې پـــه نـــوم بـانـدې یادیږم ترې تم شوې چیرته
وایـــه چـــې مـبني تـه اوس پـیـل کـــه خاتمه ولیکه

د بلیـنـــدۍ د ژونـــد مـــلـــګـریـــه انتظاره! وایه
درتـــه زه پـــای او کـــه لا نـــوره ادامـــه ولـــیـکم

<u>بلینده بدرۍ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لــکــه د چـا چې وي څو غبرګ سکني ورونه ولاړ
داســـې کــتـــار راتـــه اشنا وي ســـتا يادونه ولاړ

د خورو زلــفــو دې ســـرخــــي له انــنګو اخستې
که شنو لوګو کــې دي جــانانه ســره ګـــلونــه ولاړ

په سپــيـنــو واوره کــې داشنه نښتر ولاړ دي اوکه
که مې دی يار په غـونـډه زنــه دي خـــالونه ولاړ

سولې! راځه نور دی لاسونه رانه تاوکـړه خير دی
ســولـــې! راځــه زه دې راتــلـــو ته له پرونه ولاړ

ضرور به ورسيږي خپل مــنــزل ته څکه چې اوس
شـــاهــده تـــاتـــه پـــه دعـــا دچـــالاســـونه ولاړ

نصرت الله شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اخـــلـــمه نامـه پــه خــولـــه بیماره د وطن

پـاتې شوه سـنــدره اوس قــراره د وطـن

تندر مو نــېــولـــــی رانـــه لـمر دی د رڼا

جهل ته مــو خلاصه کـړلــه لاره د وطــن

ګــرځـــوم یې داغ په زړه،یادونه زورور!

ښـنــګه شــوې تالا رانـــه چـناره د وطن

بس ختمه دې په دې وي کیسه یاره د وطن

اوس نه کوي ګلونه هــغــه خاوره د وطـن

نصیر اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژونـد دومـره نه شو تم چې واخلم په کې سا کېنم
لکه شـبـنـم اوبـه د ګــل پــه شان کینم
دا ستا د نه شتون ارمان هغه وخت دوه چنده شي
دوه نفري څوکۍ وي زه پـه کــې تنهـا کـېـنـم
داسې به وشي چې نظر ســتــا په دیدن موړ کړم
ته واه ممکن به وي چې ستا په څنګ کې بیا کېنم
بـیــا مــې د ورک مــنــزل پــه لوري تکل دی
که اجازه وي څــو شـېبـې به دې تــر خوا کېنم
زما یاران چــې د دنـیــا په باب غږېږي نو زه
کــریــمــه غـلــۍ یــو بـغـل تـه په ژړا کېنم

کریم سلطاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمــا شــوخــي پــه ما کې چغې وهي
وخته خاموشه هــدیــره دې کـــړمــه
ژوند خو مې ټول له بدرنګیو ډک دی
نو څه که ښه ډېر ښـاپـســته د کړمه
لرې په کومــو سترګــو ګورې راته
پرون دې هـېــر شو چې خپه د کړمه
له شنو کــمــرو ســره سر وهــمــه
د عــشـق د غــره د سر ټېه د کړمه
څنګه له پــامـــه دې راوغـورځېدم
مــیــده مــیــده لــکــه شیشه د کړمه
د ښـار پــه هــر ســړي د وپېـژنــدم
د ډېــرو خــلـــکــو نــنــداره دې کړمه

ملالۍ کلیواله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

حس کوم يې نه چې زه په د نيا شته يم
غورځولی دې له فکره که له زړه يم
نيمه خوا دې له بسته درباره راغلم
دومره صبر دې راکړی چې پرې ښه يم
زه خو ستا به ململې سترګو باچا يم
بې تا څه مې دي غزلې او څه زه يم؟
يو ځل ايښی مې داستا په اوږه سر وو!
لا تر اوسه په هماغه ګوټ نشه يم
ژوند مې خوړ لکه انګور چې د ميزان دي
زه مين چې په سندرې په تپه يم

نصير اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســـت بــه ورتــه نـــه کــوې چې ځي توره بلا پسې
نه ارزي چې پاڼې پـــاڼـــې ولوبـــږي له چا پسې

پـام يـــې پـــه سـنـدرو باندې هم نه ځي په بله خوا
زړه مې نن خپه دی ســـتـــا د شــونډو په خندا پسې

تـــبـــرې بـــه شـــي دغــــه زهر زهر د بيلتون ورځې
تورې شپې که هر څومره اوږدې شي وي رڼا پسې

رســـم بـــه ضــــرور تــــر خــپـل مــنـزل باوري يم
مورې چې داستا سپېڅلې لپې وي پــــه مــــا پــســې

ولـــې دې د ژونــــد پـــــه نـــيـمايي لار تنها پرېښودم
شه مې د دې مات زړګي ازار کـــريمــــه تـــا پــسـې

کريم سلطاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کامل مې دا چې رنګ په خپل جمال مې کړ غزل
پښتون مې کړ په خوی لکه خوشال مې کړ غزل
په شر نګ مې بې راويښې کړ کابل کې دورخانۍ
رښتيا ستا مخور سره چې سيال مې کړ غزل
څه ياد به نو ساتي د تورو غرونو شين خالۍ
سوچه چې پر حيا نو مالا مال مې کړ غزل
ټيپې د ملالۍ مې پکې نقش په زرين خيال کړې
(ايوب)مې کړ غزل اوهم (ابدال)مې کړ غزل
چې رنګ مې د بدرۍ ورکړ په تاو د بلينډې
ايله بس په خپل خوی او په خپل خيال مې کړغزل

<u>بلينډه بدرۍ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما یې خرپ د خولې خوښیږي په خرپا دې ښکل کړي
مـا ښـکلـوي کـنـه مـاشوم دې واخلي دا دې ښکل کړي
بیـا دې پــه ټـول عـمـر پــه چای کـې چینی نه اچــوي
خو داسې چل دې یوه ورځ وکوي چې تا دې ښکل کړي
بیا یې هــم خــاپ د خــولـې وي پاتې ستا په سره اننګي
چې تــا پرې هر څو تاکید وکړې په حیا دې ښکل کړي
تــنـــده ددې ســــړي ده هـیـــخ نـــه مــاتیدونکې تنده
پنځوس مـچـکې یې اخیستي وي او بیا دې ښــکـل کړي
ســتـــا د راوړلــو لـــه خــوښــۍ نــه پــه مننې بختیار
د مور لاسونه خو دې ښکل کړي د نیا دې ښـکـل کړي

<u>بختیار نیازی</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شــومــه پـه دواړو سترګو وړوندهغې جينۍ پسې
شــګـــې خــو خــامـخـا بـــادېږي په سيلۍ پسې
د پارک په منځ کې يې ماشــوم لاس نه نيولی وي
سوړ اســـويلی وکـــړي له ډېـــرې مايوسۍ پسې
زه اوس اکــثـــره تــنهايي کې د خدای(ج)ذکر کوم
اوس خــپـه نـــه يـمـــه پـــه تـېـرې زنـــدګۍ پسې
سترګې مې هغه سې په خپل پرهر کې ښـخـې دي
لاس مې همغه ســـې پولـــۍ پـــولۍ پسې
چې ښه خبـــر يـــې ډاډه ژوند د مرګ بل نوم دی
بيـــا ولـــې پـــړمخـې نــسکـور يـې شبوګۍ پسې

<u>هدايت الرحمن ډاډ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دې پســې مــه ګرځــه چــې بیـا یې څه رقم راوستې
اوګــوره ځنــګــه یــې د مـیـنــې په موسم راوستې

د یـــار مـــاشــومـــې مـیـنـــې څه په ناز مې وپاللې
پــه پــالـــي پالـي او جار جار مې په قدم راوستې

رواجــه ومـــې ببنــه بـیـا یــار تـــه ورغاړې وتم
غروره ومې بـبـنـــه تـــه مـــې ورتــه کم راوستې

پــه مــا کـــه هـــره نخــره وشــوه په تا هم وشوله
زه که په هر عذاب کې ګیر شوم ته مې هم راوستې

نـــن مــیــکـــده کـــې ســاقــي وویــل ابهامه یاره
ګوره اخېر هم د چـــا یاد او د چـــا غـــم راوستې

وصی ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه بـیـللـو ګـنـاه چـا کــړې ده مــا کړې ده
زړه ســـره دا نـــارواچــا کــړې ده مــا کړې ده

زه د دې دور له سـیـتمه تـنــــګ راغـلـــــی یمه
ګنې خپل ځان ته بڼېرا چــــا کــــړې ده ما کړې ده

راته یې وخندلې زړه مــــې ورســـره کـــړو لاړه
داســې کـمـعـقله سـودا چـا کـړې ده ما کړې ده

اوس یې په سپینو مړوندونو باندې خوب څوک کوي
او پـــســـې شپـــه ورځ ژړا چـــا کړې ده ما کړې ده

د انقلاب په سختو شپــو کـــې هـــم د زړه له زوره
ارمانه کړس کړس خـنـــدا چـــا کړې ده ما کړې ده

خالد ارمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په ځان ډاربېږي هم او پټه له بارانه شي
راته راوګوري په يو دوه کې حيرانه شي

پښتو دې سر وخوري پښتو باندې دې خاورې واوړي
مينه د تا وي او د بل چا کور ودانه شي

که په هغې کيږي او هغې باندې غم راځي
په ما دې راشي او په ما باندې دې ورانه شي

ولې يې نه سړي ته خپله پښو ته وغورځوو
ښکلو ته ولې سلامت زړونه ارزانه شي

فطرته تم شمه که ګوندې راته غبږ وکوي
خو دا خپل زوی له لاسه ونيسي روانه شي

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خــــیـــال کـــې مې تل اوسي او زړه ته مې هم لار کوي
دا ځـیـنـې خــلـک په مـا ځومره سـخت ګـوزار کوي
د خــپل وجـود د هــرې هیــلـې په مــرګ غلې شي
مـجـبـور پـیـغـلـه چې د خـان په کـور کې کار کوي
هـغـه دې خـــپـل نازونه وشمیري هومدومره به وي
ځـوک چـې زمـــا په زړه داغـونه ګوري شمار کوي
خدای (ج) خبرکوم دردیې مجبوره کړ په دې چې هغه
پــه ســیـنـه لاس کـیـږدي پــه مــا چـې کله وار کوي
هـــســـې نه بل یې درنه خپل نه کړي بې لوظه به شې
شـــاهــد لـــه ځـــومـــره جـانـه تـاته انتـــظار کوي

<u>نصرت الله شاهد</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دوکه بازي د دروغجن عشق د کیسې نه پس
هیلې مې مړې کړې له دې لوې ډرامې نه پس

درپسې ویلې شوم ځـلـورو خواو ته ولوېدلمه
شمعه خو حتماً ویلې کـېــږي له لمبې نه پس

هر انسان وي تر خپل مطلــبه درنه بېرته ځي
زما قسم دی نور زړه نه تـــړم له دې نه پس

اوس هم همغه سې جنت په خــوب کې وینمه
یمه همغه ســې ویـــده ستــا د اوږې نه پس

چې شبوګۍ نـــاروغه شوې ده زه هم بنه نه یم
زړه مې مات شوی دی ډاډیـــه له هغې نه پس

هدایت الرحمن ډاډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له تانه وروسته مې که ورځ ده او که شپه ده والله
یــوه بـــې ســــوره تنـــهايي په کې خوره ده والله

ياران مې وپـښتي چـــې اوس د ژوندي ځنګه ده
زه هم په مات زړه ورته ووايمه چې ښه ده والله

زما د زړه د مـــاتــولـــو اداء هـــر څوک کوي
خو ته دا ومنه چـې ســتــا په شانـــي نه د والله

له حده واوښتـــو د ژونـــد او روايـــاتـــو جـبر
ملــګــريه نـــوره مـــې تمـــامه حوصله ده والله

تا په کتاب کې راته ايښي ګـــل ته اوس هم ژاړم
او راته يـــاده ده ستا يـــوه وعـــده ده والله

وصی ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چرته لاړ شمه په یو دوه کې حیران وم
پردی ښار وه پکې ځکه سرګردان وم

یو ډېره به وم ایسته به پرته وم
ښه بیغمه به له هیلو له خپګان وم

دجانان غمه تا ولې ووژلم
دجانان غمه کافر نه مسلمان وم

خلک یارپسې نشه کړي خودکوشي کړي
زه په خپلو اندامونو مهربان وم

داسې ړنګ نه ومه ځکه چې مړ ومه ګوهره
او په خپلې جنازې پسې روان وم

ممتاز ګوهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکه د فلـــم ادا کــار څومره د ښــې وکــړې
څه په هنر او چل دې څه رقــم دوکــې وکړې

هلته واده دی دلته زه له ډېره درده مــرمـــه
څه ناروا وې اوف د فــلــم دې صحــنې وکړې

مـــا لـــه اولـــه هیڅ د بل مخ ته هم ونه کتل
تا لکه ډمې بې حــســابــه یـــارانـــې وکــړې

هــغــه یـــو زه وم چې په تاپسې مې ساه وتله
تا په بې غمه زړه د بل غېږه کې شپې وکړې

فــطـرتــه مـــا د خپل جسد جنازه خپله یوړه
ما یې واده کــې ښــه ګــډا وکــړه ټپې وکړې

ادریس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

عقل سود په سود سودا ده خو د زړه کيسه جدا ده
کـــه روا کـــه ناروا ده خو د زړه کيسه جدا ده

هـغـه ژاولې په کږس ژوي زه کرل ريبل کوومه
کـــور ودانه د بل چا ده خو د زړه کيسه جدا ده

ته خبر په بې خبريو څوک به څومره ګنهګار وي
خدايه ږيره خو زما ده خو د زړه کيسه جدا ده

د حـيـــا په زنځيرو مې خپل زلمي هوس تړلي
بنه پوهيږم چې ريا ده خو د زړه کيسه جدا ده

پله هر څومره که تېز شي تر قمره نه رسيږي
تا سره د قام سودا ده خو د زړه کيسه جدا ده

عبدالمجيد پل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لاسونه د غربت یې تر ګریوان راغلي دي
بازار ته یوسف مخې څه ارزان راغلي دي
په زخم مې چړې وهي او مالګې دوړوي
خبر شومه هغې ته ریباران راغلي دي
په ژوند کې مې د داد او د پوښتنې هیڅوک نه وه
اوس مړي ته مې دوه زره یاران راغلي دي
ته صبر چې لږ مینه د هغې کړمه پرې ماته
ته صبر زموږ کور ته یې بچیان راغلي دي
له شونډو نه یې غاښو کې پترکي بیلومه
خواره واره یې ما باندې زلفان راغلي دي
فطرته زړونه هر چا د ښایسته و ښار ته یوړل
سره له خپلو زړونو په تاوان راغلي دي

ادریس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټول وجود مـــــې داسې زېږ لکه د مړه شو
د نـــــاکام محبت یـــاد مـــــې را په زړه شو

نـــاګـهـانه مـې نـــــن درد په زړګي راغی
نـاګهـانـه مې نـن پـام ستاســـو په ور شو

خو ویــل به دې چې خدای(ج)دې لیونی کړه
لیونی شــوم زړه دې یخ شو زړه دې ښه شو

هـــــره هـیـلـه دې نـصـیـب درته زندۍ کړه
یو ارمان دې هم زړګـیـه پـوره نـه شــــــو

بـیـــا لـــــه مـــا څـخه چـــا دا پوښتنه وکړه
پل خو اوس اوس تاسره وو چې اوس څه شو

<u>عبدالمجید پل</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

روژه ته مه نـیـســه فـرض نــده په وږو باندې

ملا به دې ماتــه شــي غــر مـه اخله اوږو باندې

دبرات شــپه سپينه سپوږمۍ زمونږه دواړودیدن

پــنــځــلــســمـــه راخــتــلــې پــه کــورو بـــانــدې

په نوي کال کې دسخي صاحب زيارت ته که تلې

څـــو نـظـرمـــات خالــونه ګــده پـــه اننګو باندې

ممتاز ګوهر وی زه بــغـیـر له تا ژونـد نشم کوی

درته قسم خورمـــه پــه ټـولـو سپـارو بـانــدې

ممتاز ګوهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پـــه دې دومـــره ډېـــرو خلکو کې بې یاره
زما حق دی چـــې لـــه ژونـــده شـــم بې زاره

وخـــت پـــه داســـې ځلـــور لارې ودرولـــی
د منزل پـــه لـــوري نـــشـــتـــه یـــوه لاره

چـــې د جـــونـــو د تـــعـلـيـــم په قدر پوه شي
خدای(ج)دې ستا مېرمن ناروغه کړي سرکاره

مـــخ دې ونـــيـــســـه پـــه لـــپـــه کـــې وګوره
هـــســـې خـــوشـــې دې بـــدنـــامه کړه هنداره

لکه تـــــه وطـــنه زه داســـې ګـــړنګ کې
هيڅ څوک لاس نه راکوي د خدای(ج) لپاره

د یار فـــکـــر ســـړی ســـمې خوا ته یوسي
د ژوند فکر سړی وباســـې لـــه کـــــاره

ســـتـــا پـــه لـــټـــه کـــې د کـلـي نه تر ښاره
راغلم چـــېـــرتـــــه یې زما د مـــيـــنـــې يـــاره

عبدالمجيد پل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څـــومـــره ګـــمـــنـــامۍ او بدنامۍ مې نغمې پـاتې شوي

د ژونـــد پـــر مـــخ مې خود بي زوقه افسانې پـاتې شوې

لـــه نـــزاکـــت يـــي د نـــمـجـنو ســتـــرګـــو چوپه شومه

ورتـــه پـــه زړه کـــې مـــې بلها بلها قیصې پـاتې شوې

اوس هـــاغـــه نـــه يـــم د دوران مې هسې پـاتې داستان

په مـــثـــالو کـــې يـــې يـــواځـــې نـــښـــانې پاتې شوې

اوس په چـيـنـه کې څوک مسکۍ او څوک ژړغونې وايي

بـــــدرۍ واده تـه دې د ګـوتو په شمار شپې پـاتې شوې

<u>بلينده بدرۍ</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښه مې پرې خوشحاله کړ خپل زړه باران ته ایښی وو
څـاڅـکـي مـې دې تېر یو بارانه باران ته ایښی وو
ساه مې یې زړګی مې یې ځيګر مې یې او تن مې یې
دا لـفـظـونـه چـا پـه کـاغذه بـاران تـه ایښي وو
ولـــې دې لـــرلـــه د هـــغـې نـه د اظهار تمه
ولې کـاڼي تـا د پـورې غـره بـاران ته ایـښـي وو
پـوه شـوه اخـر د خـپـل نـاکـام مین په قدر یې
نن یـې تـصـویـرونه د واده بـاران ته ایـښـي وو
ټوله شـپـه مـې خوب بختیاره سترګو نه په تیښته و
شـوخ یـار لګنونه د کـاله بـاران تـه ایـښـي وو

<u>بختیار نیازی</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پټ مـیـیـن شــوی یم ژړا کې مې مرۍ بنده شي
لکه یتیم غــوندې مې ستوني کې سلګۍ بنده شي

چې مـخـامخ شم ورته یو دم داسې چوپ پاتې شم
لکه د ښکار په وخت ټوپک کې چې ګولۍ بنده شي

زړه مـې سـیـنـه کــې ورپسې داسې ټوپونه وهي
لکه د دواړو پښو نــه دام کــې چې مـرغۍ بنده شي

چې یار را یاد شي باور وکړئ ساه ایستــلــی نـشم
لکه له چا د حلق په منځ کې چې مړۍ بــنــده شــي

بیګاه مې خوب ولید په مینه کې په دار زوړند شم
لکه صــدام پــه شــان مې غاړه کې رسۍ بنده شي

ما شګیوال پرهېز اخر مـیـنــه کې داسې ګیر کـړه
لکه په جال او یا په دام کې چې هـــوسۍ بنده شي

پرهېز شګیوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

انتظار به دې تر کومې پورې وه کړو
د راتللو په تمه تمه دې اوبه کړو
کتــه مــتــه د حــمـزه بابا غــزل يې
ته لا څــوانه يې او مونږه دې زاړه کړو
د لالـي پــه بــې نــنګۍ خبرې کيږي
(موږ به غلي شو غوږونه به کانه کړو)
ټيــټې ستــرګې خــپلو هــيلو ته ولاړ يو
که جنت ته هم څو بيا به مــيـنــه نه کړو

ريحان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خــوښ مــې ده پــه ټوله پښتونخوا کې يو نفر
غـــــوارمــــه يــې هـــره شپه دوعا کې يونفر

سم شوم دجنت له مـيــوه جـاتــو بــرخـمـن
کــلـــه چــې مــې ولــيـده خـنـدا کې يو نفر

مـــال او دولـــت نــغـــوارمـــه ټول ترې صدقه
راکــــه پــــه څـلــور کـنـجـنه دونيا کې يو نفر

هــيڅ نــه وه د دغــه کــاغذي ګلاب خـوشبو
اســې مـــې ســـاتــه د زړه کـلا کــې يــو نفر

خدای(ج) شاهد ده نه مې وي ګوهره د شپې خوب
کــومـــه ورځ چـــې ووينــم ژړا کـــې يــو نفر

ممتاز ګوهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمــا پـــه نـــوم یـېـ مړه کړه خو په لاره ګډېده
ای دلــتـــه یـــو جینـــۍ وه چـــې تر داره ګډېده
راوبه لــوبــده مـــاتـــه بــه شوه نه پوهیږم ولې
چې ستا مخ بــه یـې ولیده هـــنــداره ګـــډېـــده
د ورور واده یـــې هـــســـې بــهـــانه وه د ګډېدلو
هـــغـــه کـــه ګـــډېـــده د چـــا لـــپـــاره ګـــډېـــده
بیګاه مې ســـتا له شونډو سره لاړې کړلې تېرې
نـــشـــه مـــې پـــه وجـــود کې تـــر سهاره ګډېده
د دې ډمـــې په سترګو کې څه ډېرې فلسفې وې
دا ډمـــه بـــه ضـــرور د چـــا لـــپـــاره ګـــډېـــده
ریحانه سره غرمه د سرک غاړه وه او زه ووم
خـــولـــه مــــې د تـــنـــدي له انـــتـــظـــاره ګډېده

ریحان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اګــاهـــــي مـــــې د يــو چـا پسـې کـــوله
ژوند که چـيـغـــه وای، مـا تـا پــســې کــوله
چې موړ نه وای، څه ارزان بــه وای د ښکلي
قـــران کـــه تـکـــی چا حـــيـا پسې کوله
چـــې دعـــا يـــې سـلامــــت سر و، ساتلـی
نـــن هـغــې نـجلـــۍ ښـيــرا پــسـې کوله
لکه زه داسې برباد مه شــه څـــوک دومــره
ځـــان مـــې پـــرېــښـودم، ما ژړا پسې کوله
اوس مې دومره له زړه لــېـرې غـورځـولی
چـې چـــا يـــاد کـــړ، مــــا بـــلا پسې کوله

نصير اتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه بې نـامـې شــوم د غـرور له بامه پرېوتمه
دنيا به څه کـړم چې ســتـا له پامه پــرېــوتــمــه

مينې پــه غبرګو وړوند کړم بيا يې تنها پرېښودم
تــه خــو لاس راکــنــه د يـــار الـــزامــه پــرېـوتمه

ته خبر هم نه شوې خو زه وم چـې فـنـا شوم کـنـه
زه که يو څو ځاځکي ستا د زړه لـــه جامه پرېوتمه

نور به مـې تـاب د زنــدګۍ د چـــارو نه درلوده
په بــســتــره کـــې بـــه لـــه تــور مــاښامه پرېوتمه

له حده زه د ژونـــد له جـبـره ســتړی شـــوی يمه
ښـــه شـــوه چـې ستـا غېږې ته ښه ارامه پرېوتمه

وصي ابهام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـــه ځــان ته ګوري نه بیا غږ د بل سړي اوري
انسان چـــې مات شي بیا غمجنه موسیقي اوري
عـشـق زهـرجـنه ډوډۍ ما تر ستوني تېره کړله
زه چا درک کړی یمه څوک زما زګېروي اوري
بلکل مبین دی خـــو پـــه مینه کې مات شوی دی
که څوک جکجیت کمار ســـانو هــر ماښام اوري
محفل ته راغله چې زما نوبت د شـعـر راغـلـو
ویـــل یـــې څــوک د لیـونیـانو شاعري اورې
کـــه شـــبـو نـشـته خـــــو دا ومنـــه ډاډیه یاره
چې د زړګي څـــړیــکـې دې ښې سمې سیې اوري

هدایت الرحمن ډاډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـــوږ تــــمـــــه څــــه وي څــه راسره وشـــي
ارمـانونه مـو زمـوږ مـــخــې تـــه مـړه شـــي
ژونـــد د فـلـم وروسـتـۍ شـيـبـې تــه ورتـــه
هلـک مـړ شـــي جـلـۍ بـل چـاتـه واده شي
دا يـــو زوی يــې سـخــت هغې ته ورته شوی
زړه تی جوخت کړمه که ګوندې زړه مې ښه شي
خـيـر پـــه مـــا بـــانـــدې دې ګرده نړۍ واوړي
خــو پـــــه هــغــې د ان ګــرم بـــاد رانـــه شـــي
ځـــی يـــو ســوال مــهـربـانـی لـه مخې وکړی
چې فـطـرت ابـــدي خـــوب بـــاندې ويـده شي

ادريس فطرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ولـــې سـولـوې نـو تـه اورونو باندې ګوتې
مــه کـاږه د زلـفـو په سـرونو باندې ګوتې

ستا یوه همــنــامــه بــرنــامــه کې غـږوم
اوف لکه وهـي چې مې زخمونو باندې ګوتې

زه او تـــه بـه نـه یــو ځــای کېدو ګنې ولا
کش مـــې کړلې ډېرو زیارتـونو باندې ګوتې

شاهد قمر

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library